

lertid ikke retlig bindende for staterne. Hertil kræves ratifikation (eller accept, godkendelse, tiltrædelse) i overensstemmelse med staternes respektive forfatningsretlige forskrifter.

II. Danmarks ratifikation

Danmark *undertegnede* konventionen – med forbehold om ratifikation – på åbningsdagen for undertegnelse, den 15. december 1994, ved FN-hovedkvarteret i New York. Foruden Danmark undertegnede ved den lejlighed tillige Finland, Norge, Sverige, New Zealand, Canada, Portugal, Argentina, Panama og Ukraine.

Endnu har ingen lande *ratificeret* konventionen. Som et af de betydelige troppebidragydende lande vil det være naturligt, at Danmark er i spidsen af ratifikationsprocessen. Der kræves 22 landes ratifikationer (accept, godkendelse eller tiltrædelse) for konventionens ikrafttræden.

Som det vil fremgå af gennemgangen nedenfor under III, nødvendiggør dansk ratifikation ikke ændringer i dansk lovgivning, ligesom der ikke skønnes at være statsfinansielle udgifter forbundet med ratifikationen.

Forsvarsministeriet og Justitsministeriet har været hørt over beslutningsforslaget.

III. Konventionens indhold og forhold til dansk ret

A. Oversigt over konventionens bestemmelser

I *præamblen* angives baggrunden for og formålet med konventionen. Det konkluderes, at der består et påtrængende behov for at vedtage passende og effektive foranstaltninger til at forhindre angreb på FN- og dertil knyttet personel og til at strafforfølge personer, der begår sådanne handlinger.

Artiklerne 1-2 indeholder definitioner af de grundlæggende begreber »FN-personel« og »FN-operationer« samt afgrænsningen af konventionens anvendelsesområde over for krigens folkeret.

Artiklerne 3-8 fastsætter centrale, generelle forpligtelser for staterne med hensyn til beskyttelsen af FN-personellet, især vedrørende forbud mod angreb, obstruktion, tilbageholdelse og forhør over for sådant personel.

Artiklerne 9-18 indeholder de konkrete strafferetlige forbud – mord, kidnapning og anden form for angreb mod FN-personellets fysiske integritet og frihed – samt bestemmelser om etablering af staternes jurisdiktionskompetence og nærmere samarbejde om udøvelse af jurisdiktionen.

En række blandede bestemmelser findes i artiklerne 19-23, bl.a. om udbredelse af kendskabet til kon-

ventionen, om retten til selvforsvar, bilæggelse af tvister og afholdelse af gennemgangsmøder.

Endelig indeholder *artiklerne 24-29* sædvanlige afslutningsbestemmelser om undertegnelse, ratifikation, ikrafttrædelse m.v.

B. Gennemgang af konventionens enkelte bestemmelser

Artikel 1 defineres begreberne FN- og dertil knyttet personel samt FN-operationer.

Personellet omfatter først og fremmest de personer - militær, politi og civile – der er direkte deltagere i en FN-operation. Men også personer, som efter aftale med FN udfører forskellige aktiviteter til støtte for FN-operationer, f.eks. nødhjælpsarbejdere og chauffører for nødhjælpstransporter, er omfattet af konventionens beskyttelsesregler som »tilknyttet personel«. Endelig inddrages under beskyttelsen repræsentanter for FN, som rent faktisk er til stede i det område, hvor FN-operationen gennemføres, uden nødvendigvis at have noget med operationen at gøre.

FN-operationerne er afgrænset til sådanne, som er etableret af Sikkerhedsrådet eller Generalforsamlingen med henblik på at opretholde eller genoprette international fred og sikkerhed, dvs. både fredsbevarende og fredsskabende operationer inden for rammerne af FN-pagtens kapitel VI og kapitel VII. *Samtykke* til operationen er således ikke nogen betingelse for konventionens anvendelse. Som en indrømmelse til de lande, som lagde vægt på samtykkekravet, findes i den 7. *præambulære* bestemmelse til konventionen en anerkendelse af, at effektiviteten og sikkerheden for FN-personel øges, når operationen gennemføres efter samtykke og i samarbejde med værtslandet. Endvidere dækker begrebet FN-operation enhver anden FN-operation, f.eks. nødhjælpsoperation som følge af en naturkatastrofe, såfremt Sikkerhedsrådet eller Generalforsamlingen tilkendegiver, at der består en særlig risiko for personellets sikkerhed ved deltagelse i den pågældende operation.

Endelig er også begreberne *værtsland* og *transitland* defineret.

Artikel 2 fastlægger afgrænsningen af konventionens anvendelsesområde over for krigens folkeret. Konventionens beskyttelse mod angreb på FN-personellet bortfalder først, når dette personel deltager i en krigsoperation autoriseret af FN's Sikkerhedsråd i medfør af FN-pagtens kap. VII og under omstændigheder, der indebærer, at det pågældende personel eller enheder heraf inddrages som kombattanter imod organiserede væbnede styrker. Det vil typisk